

[Ministeren for offentlige arbejder.]

det ærede medlem hr. Holst, at det spørgsmål, der blev rejst om behovet for straffebestemmelser, til en vis grad er besvaret i den efterfølgende drøftelse. Det er altså sådan, at det også tidligere var muligt at forbyde visse ting på Grønland, men man manglede i og for sig straffebestemmelserne. Det er ikke, fordi det har voldt nogen praktiske vanskeligheder, men det er jo ikke nogen særlig korrekt formel situation.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der menes med liberal, og hvad det modsatte er, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det opfatter jeg som restriktiv, og jeg vil gerne sige generelt — også i anledning af spørgsmål om afgifter og deres størrelse — at det har altså været en liberal administration, og den har været nyttig, det er vi enige om. Den har givet den udvikling, der er sket, og derfor er det helt klart, at der er en betydelig interesse i, at det fortsat er en liberal lovgivning, også når det gælder afgifternes fastsættelse, som i hvert fald for mit vedkommende altid så vidt muligt vil ske ud fra det synspunkt, at der skal være en passende dækning af de omkostninger, det offentlige har ved at levere nogle ydelser til private.

Jeg må sige til det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, at der vist er et par misforståelser os imellem. For det første det almindelige spørgsmål om § 2, som er et forbud mod at oprette, drive eller bruge sendestationer for radiospredning på det åbne hav eller i luftrummet derover. Jeg må gøre opmærksom på, at det åbne hav og luftrummet derover, det er altså ikke dansk territorium. Der foreligger en bekendtgørelse af en europæisk overenskomst af 22. januar 1965, som Danmark har ratificeret, og i denne bekendtgørelses artikel 1 definerer man radiospredningsstationer, der oprettes eller drives om bord i skibe, luftfartøjer eller andre flydende eller luftbåne indretninger, som uden for nationalt territorium foretager radiospredning. Og i artikel 2 siger man, at hver af de kontraherende parter forpligter sig til at tage passende skridt til i overensstemmelse med sine love at gøre oprettelse eller drift af de i artikel 1 omhandlede radiospredningsstationer samt bevidst medvirken hertil til strafbare handlinger.

Dette er en af Danmark ratificeret over-

enskomst. § 2 er foreslået uændret og er altså en fortsættelse af de gældende bestemmelser. Jeg kan ikke se, at jeg havde nogen som helst mulighed for at gøre noget som helst andet.

Med hensyn til forholdene på Grønland, som man jo også har beskæftiget sig en del med, må jeg sige til hr. Stæhr Johansen, at der er ikke fra ministeriet for offentlige arbejder inden for det område, som ministeriet har med at gøre, sagt nej til noget ønske fra grønlandsk side. Der er tværtimod medvirket til at give en tilladelse, som man åbenbart ikke vil benytte. Det, der har været tale om, er kabeludsendelser. Jeg har forstået, at det er opgivet eller ved at være opgivet, jeg ved det ikke, men den tilladelse, som skal bruges dertil, og som kan gives af ministeriet for offentlige arbejder, den er givet.

Når man derimod kommer til — og det er måske dér, misforståelsen ligger — spørgsmålet, om man kunne tænke sig at lave trådløs fjernsyn privat på Grønland, så er det et helt andet spørgsmål. Her må man for det første være klar over, at i øjeblikket drejer det sig om en ansøgning fra private kredse, hvis mulighed for at finansiere og bygge en privat fjernsynsstation i Grønland vist ligger meget langt ude, og for det andet drejer det sig aldeles ikke om noget, som jeg kan give tilladelse til fra ministeriet for offentlige arbejder. Der findes en lov om radiospredning, og i loven om radiospredning er der udtrykkelig i § 15 fastsat, at den danske stat har i Grønland eneret på radiospredning omfattende såvel radiofoni som fjernsyn. Derfor er det, som ministeriet for offentlige arbejder kan gøre — og som vi har gjort i denne sag — dette, at vi kan give tilladelse til fjernsynsudsendelse over kabel, idet det ikke dækkes af denne lov og i øvrigt heller ikke af loven om fællesantenneanlæg, som netop ikke er sat i kraft for Grønland og derfor ikke gælder på Grønland. Det er altså den mulighed, der har foreligget, Jeg vil nødig have, at der skulle være fremkaldt det indtryk, at man fra ministeriet for offentlige arbejder eller fra post- og telegrafvæsenet ikke var overordentlig åben og liberal også på det område, men vi må da handle med de regler, vi har, og dette er altså som sagt noget, der vedrører en helt anden lovgivning.